

РЕШЕНИЕ

№ 631

гр. София, 31.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 10.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8813** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 26, ал. 9 от Закона за чужденците в Р. Б..

Образувано е по подадена жалба от А. Е. С. – гражданин на Р. федерация, срещу Отказ, рег. № ХМ-7345/10.08.2012 г. за издаване на разрешение за дългосрочно пребиваване в Р. Б., постановен от директора на Дирекция „Миграция” – МВР.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, заедно с упълномощен адвокат, и поддържа жалбата си. Не заявява искане за присъждане на разноски за водене на делото. Представя и писмена защита.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като обсъди доводите на страните и приложените в административната преписка писмени доказателства, приема следното. На 28.03.2012 г. руският гражданин А. Е. С. е подал Заявление, вх. № 43/28.03.2012 г., по описа на Областна дирекция на МВР- В. (л. 15 от делото), с което е пожелал да получи статут на дългосрочно пребиваващ чужденец, на територията на РБ. Със Становище, рег. № 21220/17.05.2012 г., адресирано до директора на Дирекция „Миграция” - МВР (л. 14), подписал се като: „и.ф.з. началник Сектор „Миграция” при ОД-МВР В. полицейски инспектор е изразил мнение, че заявителят не отговаря на условията за предоставяне право на дългосрочно пребиваване (т. 3), защото (цитат), „от приложената служебна справка по чл. 51, ал. 4 ППЗЧРБ за пътуванията на лицето е видно, че не е изпълнено условието за непрекъснатост на пребиваването, съгласно

чл. 24г, ал. 4 от ЗЧРБ, а именно, периодите на отсъствие са под 6 последователни месеца, но надхвърлят общо 10 месеца за 5-годишния период”. Служебната справка, на която се позовава авторът на становището и която не е индивидуализирана, вероятно е тази, приложена на л. 24 от делото – Справка, рег. № 402/14.05.2012 г. След изрично указание на Съда, с писм, рег. № ХВ-7963/29.11.2012 г. (л. 58) ответникът, като признава, че периодите на отсъствие на чужденеца от страната са „под шест последователни месеца” е представил и „заверено копие на справка, направена в информационните масиви на МВР”, за това, че С. е отсъствал общо 960 дни за периода от 2007 г. до 2012 г. С оспорения Отказ, рег. № ХМ-7345/10.08.2012 г. директорът на Дирекция „Миграция” е отказал да издаде на жалбоподателя разрешение за дългосрочно пребиваване.

Недоволен от отказа оспорващият излага подробно доводите си за неговата неправилност и незаконосъобразност. Искането е да бъде отменен актът и Съдът да упражни правомощията си по чл. 173 АПК.

Предвид датата, на която е връчена заповедта, подадената на 11.09.2012 г. от пряко засегнатото лице жалба (л. 35) е процесуално допустима за разглеждане, а по същество е и основателна, но по съображения, различаващи се от тези на жалбоподателя.

Оспореният индивидуален административен акт е постановен от компетентен административен орган, но в резултат на неправилно прилагане на относимата материалноправна норма на чл. 24г, ал. 4 ЗЧРБ и при липса на мотиви, поради което са налице основания (чл. 146, т. 2, т. 4 АПК) за отмяната му.

Безспорно е, че жалбоподателят е чужденец, по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЧРБ, който е пребивавал в РБ на законно основание (справка на л. 24), от 12.03.2007 г. Съдът констатира, че в оспорения административен акт номерът на заявлението е посочен погрешно, но се касае именно за Заявление, вх. № 43/28.03.2012 г., по описа на Областна дирекция на МВР- В. (л. 15), имайки предвид останалите, цитирани по-горе документи, съставени в хода на административното производство.

Според ал. 1, изр. първо на чл. 24г ЗЧРБ, „Статут на дългосрочно пребиваване се предоставя на чужденец, който е пребивавал законно и без прекъсване на територията на Р. Б. в рамките на 5 години преди подаване на заявлението за разрешаване на дългосрочно пребиваване”. Ал. 4 уточнява, че „Периодите на отсъствие от територията на Р. Б. не прекъсват периода, посочен в ал. 1, и се отчитат при изчисляването му, когато са под 6 последователни месеца и не надхвърлят общо 10 месеца за 5-годишния период”. Нормите, които са в сила от 31.01.2011 г. (ДВ, брой 28/28.01.2011 г.) са ясни, категорични и конкретни. Основното изискване, необходимо, за да бъде предоставен на чужденец статут на дългосрочно пребиваване в РБ е, той да е пребивавал законно и без прекъсване на територията страната в рамките на 5 години преди подаване на заявлението. Но дори да е имало прекъсвания (както е в случая), те ще бъдат отчетени при изчисляването на петгодишния период, само ако са изпълнени и условията, прекъсванията да са под 6 последователни месеца и да не надхвърлят общо 10 месеца за 5-годишния период. Двете допълнителни условия са в съотношение на кумулативност. С други думи, основанийето за отказ за предоставяне на статута (чл. 24г, ал. 4, вр. ал. 1) ще бъде приложимо тогава, когато са налични и двете условия. Несъмнено е, предвид доказателствата, че в процесния случай жалбоподателят С. е отсъствал повече от 10 месеца през последните, преди подаване на заявлението пет години, но няма случай да е отсъствал от територията на

РБ повече от 6 последователни месеца. В оспорения акт липсват мотиви в този смисъл и Съдът, осъществявайки дължимия контрол е принуден да тълкува волята на ответника, който се е задоволил само да цитира словесно текста на ал. 4 и ал. 1 на чл. 24г ЗЧРБ. Съобразяването на индивидуалния административен акт с установените в чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК изисквания за форма, налага издателят му да изложи фактически основания, не само по отношение на обективните факти, но и за това, дали са налице материалноправните основания, с които обосновава издаването на този акт.

Тъй като предоставянето на статут по реда на ЗЧРБ е компетентност на административния орган, Съдът следва да върне преписката на директора на Дирекция „Миграция” - МВР за ново произнасяне, съобразно дадените по-горе указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата А. Е. С. – гражданин на Р. федерация постановеният от директора на Дирекция „Миграция” – МВР Отказ, рег. № ХМ-7345/10.08.2012 г., за издаване на разрешение за дългосрочно пребиваване в Р. Б., по Заявление, рег. № 43/28.03.2012 г.

ВРЪЩА административната преписка на същия орган за ново произнасяне, съобразено с дадените указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: